

Til lovforslag nr. L 255. Tillægsbetænkning afgivet af Retsudvalget den 24. maj 1994

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af straffeloven

(Forvoldelse af fare for smitte med livstruende og uhelbredelig sygdom)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde og har herunder haft justitsministeren i samråd.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Jørgen Christensen, Sorø, og udvalget har anmodet om og modtaget justitsministerens kommentar til henvendelsen.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Mindretallet udtaler i øvrigt:

SF tager moralsk og etisk afstand fra den grove og hensynsløse adfærd, det er bevidst at udsætte andre for smitte med en livstruende sygdom.

Men højere end ønsket om at strafforfølge sådanne handlinger står ønsket om at begrænse udbredelsen af HIV/AIDS. Og det foreliggende lovforslag viser tydeligt, hvor problematisk det er at lovgive i spørgsmål af denne karakter.

Ingen lov kan bekæmpe smitten og udbredelsen af AIDS eller HIV; det kan kun sikker sex, og det er SF's klare opfattelse, at begge parter har ansvar for at sikre sig mod smitte. Gennem dette lovforslag lægger man reelt ansvaret alene på den part, der er smittet, og dermed risikerer man, dels at den personlige ansvarlighed hos begge parter mindskes, dels at lulle folk ind i en falsk forestilling om, at statens vilje til at lovgive følges op af borgernes vilje til ikke at bryde de samme love. En forestilling, der i dette tilfælde kan få fatale følger.

Et andet problem, lovforslaget rejser, er spørgsmålet om, hvornår man kan sige, at en person ved, at han/hun er smittet og dermed bevidst udsætter andre for smitte. Dette spørgsmål er fortsat ubesvaret trods en stærk kritik fra bl.a. Dansk Retspolitisk Forening. SF frygter, at nogle vil slutte, at »det sikreste« er ikke at lade sig teste. Hvilken betydning dette vil få for den nuværende smittebekæmpelsesstrategi, kan man af gode grunde ikke vide endnu, men det har ikke skortet på advarsler fra de organisationer, der i de sidste mange år har været en væsentlig kraft i det daglige arbejde på denne front. Her kan nævnes: HIV-Danmark, AktHivhuset i Århus, Landsforeningen